

Wij willen iedereen bedanken voor alle belangstelling, steun, medeleven, berichten, telefoontjes, appjes, bezoek, bloemen, kaartjes en aanwezigheid tijdens de ziekte en na het overlijden van ons pap, Hein (Hennie). Speciaal dank aan oncoloog dhr. dr. G. Vreugdenhil en het zorgteam van het Maxima Medisch Centrum, de thuiszorg van de Zorgboog en in het bijzonder huisarts mw. M.F. van Montfort en alle lieve mensen van Hospice De Populier te Bakel.

“Niet te filmen!”

Je hebt je laatste koers gereden en je fietste ons er allemaal uit.
Deze eindspurt konden we niet van je winnen en jij verloor van die rotziekte.

Een liefdevolle herinnering aan

Hein (Hennie) van den Heurik

* Weert, 10 april 1946 † Bakel, 3 februari 2023

echtgenoot van
Tiny van den Heurik - van Helmond †

Lieve opa Hein,
Bedankt voor alle lekkere wafels en andere koekjes, ijsjes en leuke fietstochten!

Liefs, van Jannic

Lieve opa Hein,
Ik vond het altijd heel erg leuk bij je op de fiets of samen aan de wandel. Naar de diertjes en dan daar een kopje koffie drinken en op de wip. Thuis spelen met de Duplo-trein en met de auto's. En als er iets afgebroken was, zei ik: "Opa lijmen nog!" We konden ook goed klussen samen. We hadden het altijd leuk!

Knuffel en een kus van Kjell

Lieve pap,
Wat fietste je hard. Zo hard, we konden je niet bijhouden. Je hebt gestreden, je vastgebeten en verloren. Opgeven nooit. Dat woord kende je niet.

Pap, wat ben ik trots op wie je was en wat je deed. Hoe je altijd voor ons klaarstond en overal een oplossing voor had. En niet alleen voor ons, eigenlijk voor iedereen die bij je aanklopte.

Dankjewel voor alles en ook voor de keren dat we botsten. Dat heeft me gemaakt wie ik nu ben. Ik zou het niet anders hebben gewild. Jij en ons mam hebben het goed gedaan. We zullen goed voor elkaar zorgen en geen ruzie maken, zoals je nog op een briefje hebt geschreven.

Dag lieve pap.

Liefs, Martine

Lieve pap, vader Hein,
wat hadden we het samen fijn.
Jij was er nog lang niet klaar voor en wij evenmin,
maar de chemokuren hadden uiteindelijk geen zin.

Jij stond altijd voor ons en voor iedereen klaar.
Geen klus was voor jou te zwaar.
Zwaar kreeg je 't wel toen ons mam 4 jaar geleden overleden is.
Dat was voor jou en ons een groot gemis.

Je hebt je leven dapper voortgezet.
Samen met je kleinzoons en met ons had je veel pret.
Vorig jaar nog samen met z'n allen door de bossen op de fiets.
Toen merkten we aan jou nog helemaal niets.

Als amateurwielrenner was je vroeger heel goed.
En zoals je zelf altijd zei, had je blauw bloed.
Want blauw was het logo van De Wilma, het bouwbedrijf, waar
je werkte vanaf je 16e jaar.

“Wilma blauw,
ik hou van jou”,
was wat jij zei.
Dat blijft mij altijd bij.

Naast al dat Wilma blauw,
was fotografie een andere hobby van jou.
Je had veel collega's, familieleden, landschappen, gebouwen
en vaak je vrouw en dochters voor je lens.
Goh pap, wat was je een bijzonder fijn mens.

We zijn in veel landen op vakantie geweest.
Van Oostenrijk genoot jij het meest.
Afgelopen zomer hebben we daar met z'n allen nog mooie herinneringen gemaakt.
Jou verliezen, heeft heel wat mensen diep geraakt.

We troosten ons met de gedachten dat je nu weer samen met ons mam bent.
Pap, je was en blijft een geweldige vent!

Nu kun je “noar hoës hêr” en wij blijven nog hier.

Liefs, Marein

Marein van den Heurik en Han Lim
Jannic
Martine en Tom Goorts - van den Heurik
Kjell

Kijk nog eens op zijn Wilma-site: www.vandenheurik.nl